

Mette Kahlin McVeigh
Mette.kahlin.mcveigh@storaenso.com
0704736757

Remiss av EU-kommissionens
förslag till förordning om
förpackningar och förpackningsavfall
16 mars 2023

1 (4)

Er ref:

m.remissvar@regeringskansliet.se

M2022/02243

m.ke@regeringskansliet.se

**Remiss av EU-kommissionens förslag till förordning om förpackningar och förpackningsavfall,
M2022/02243**

Yttrande avseende Remiss av EU-kommissionens förslag till förordning om förpackningar och förpackningsavfall.

Stora Enso tackar för möjligheten att besvara regeringens remiss av EU-kommissionens förslag till förordning om förpackningar och förpackningsavfall och lämnar härmed följande synpunkter.

Kort om Stora Enso

Stora Enso utvecklar och producerar lösningar baserade på trä- och biomassa för en mängd olika branscher och användningsområden runtom i världen. Stora Enso-koncernen har cirka 22000 medarbetare, varav 4200 finns i Sverige.

Med fokus på dagens miljömedvetna konsumenter hjälper Stora Enso kunderna att ersätta fossilbaserade material med förnybara, återvinningsbara och miljövänliga alternativ för deras dryckes-, livsmedels-, läkemedels- och transportförpackningar. Stora Enso utvecklar och erbjuder fiberbaserade förpackningslösningar i premiumkvalitet och tillhörande tjänster. Stora Ensos exklusiva, miljövänliga förpackningsprodukter används av ledande varumärken inom olika marknadssektorer, inklusive detaljhandel, e-handel och industri. Portföljen inkluderar bland annat konvertering av wellpapp och kartong, konvertering av nya material som formed fiber och träfiberbaserat skum. På så vis har vi ett helhetsperspektiv som producent och materialleverantör av olika förpackningsformat genom hela värdekedjan och på olika marknader. Detta gör oss till en nyckelaktör för att möjliggöra övergången av förpackningar mot en hållbar och cirkulär ekonomi.

Vårt mål "Skapa värde för människorna och planeten. Ersätta icke förnybara material med förnybara produkter" uttrycker vår övertygelse om att allt som tillverkas av fossilbaserade material idag kan tillverkas av trä imorgon, och belyser Stora Ensos möjligheter att bidra till en grönare ekonomi.

För att hantera resursbrist och undvika ökad avfallshantering och växthusgasutsläpp är vi övertygade om att förpacknings- och förpackningsavfallsförordningen (härefter PPWR) bör uppmuntra och påskynda övergången till lågutsläpps-, förnybara och cirkulära förpackningar.

Med detta i åtanke och med tanke på vår omfattande kompetens inom förpackningsmaterial och tillverkning av förpackningsprodukter vill vi föreslå några förslag som kan göra PPWR mer effektiv och ambitiös.

Sammanfattning

Stora Enso anser att:

- a. PPWR bör främja **användningen av förnybara material** för att utveckla dagens linjära fossilbaserade ekonomi.
- b. PPWR bör skapa ambitiösa obligatoriska **mål för separat insamling av avfall**. Dessa skulle underlätta effektiv insamling, sortering och återvinning. Höga insamlingsmål är nödvändiga för att skapa den efterfrågade sekundära råmaterialmassan och skala upp återvinningsinfrastrukturen. Att sätta upp mål för

Stora Enso

Klarabergsviadukten 70

111 64 Stockholm, Sweden

Tel: + 46 704736757

www.storaenso.com

separat insamling skulle bidra till att tillvarata värdefulla råvaror och hjälpa till att hålla materialet och dess resurser (inbäddad koldioxid) i kretsloppet så länge som möjligt.

c. **Reglerna för bedömning av återvinningsbarhet måste vara tydliga och innovationssäkra.**

Noggrannheten, förutsägbarheten och transparensen i standardiseringen av design för återvinning kommer spela en avgörande roll för att stimulera investeringar i innovativa och återanvändningsbara cirkulära förpackningar. Definitionen av kriterier för design för återvinning måste bli tydligare och mer detaljerade. Dessa kriterier och reglerna för att premiera återvinningsbarhet i stor skala måste fastställas av en erkänd standardiseringsorganisation med teknisk expertis, såsom CEN. Detaljrikedom behövs för att definiera återvinningsbarheten "till större del" för specifika förpackningsformat under de bredare förpackningstyperna (dvs. återvinningsbarheten måste bedömas för de olika format som finns på marknaden med olika nivåer av cirkularitet, med hänsyn till deras användning, insamling och återvinningskapacitet).

d. PPWR bör säkerställa att reglerna om återanvändning och minskning av förpackningar uppmuntrar de alternativ som bidrar till den bästa övergripande miljönyttan och som inte leder till ökat avfall eller ökad användning av fossilbaserade förpackningar. Om, till exempel, återvinningsbar transportförpackning av wellpapp ersätts med återanvändbar plastförpackning, så kommer miljontals nya plastlådor att produceras och placeras på EU-marknaden bara för att uppnå det höga återanvändningsmålet skapat av PPWR. Därför bör förnybara och högggradigt cirkulära material identifieras som lösningar och inte bindas av orimliga återanvändningskrav som leder till en mindre cirkulär ekonomi som använder mer fossila och mindre förnybara material.

Stora Ensos övergripande ställningstagande

Stora Enso välkomnar EU-kommissionens vision om att alla förpackningar senast 2030 ska vara återvinningsbara och/eller återanvändbara. För EU:s klimatmål ska kunna nås bör dock även förnybarhet bejakas i förordningen.

Förnybara råvaror kan hjälpa till att fasa ut fossila råmaterial

Stora Enso anser att övergången till cirkulära förpackningar är avgörande för att uppnå EU:s hållbarhetsmål, men omställningen måste gå hand i hand med en utfasning av fossila bränslen och råmaterial. Detta innebär att både cirkularitet och förnybarhet, dvs en cirkulär bioekonomi, behövs för att uppnå den gröna omställningen.

Bioekonomin har potential att tillhandahålla förnybara innovativa material och förpackningslösningar för att säkerställa hållbarhet och konkurrenskraft inom EU:s förpackningssektor, samtidigt som vi gör oss fria från fossila råvaror.

Trots höga hållbarhetsambitioner, så innebär kommissionens förslag till PPWR inte att möjligheterna att anamma den biobaserade material för att snabba på övergången till en cirkulär ekonomi tas tillvara fullt ut. Detta är uppenbart i de bestämmelser som riskerar leda till en övergång från fiberbaserade förpackningar, som har en lägre sammanlagd miljöpåverkan, till mindre hållbara lösningar.

Separat insamling av avfall är nödvändigt för att återvinna mer och bättre

Vi kan endast återvinna det som samlas in. Ambitiösa återvinningsmål och ökad användning av sekundära råvaror kräver höga samlingsnivåer av förpackningsavfall. Detta är nödvändigt, inte bara för att skapa en kritisk massa av sekundära råmaterial för att skala upp återvinningsinfrastrukturer, utan också för att undvika förlust av värdefullt råmaterial, såsom skräp eller i mindre effektiva processer som energiåtervinning.

Därför är ett obligatoriskt separat avfallsinsamlingsmål på 90% en avgörande förutsättning för att möjliggöra effektiv insamling, sortering och återvinning i Europa.

Separat avfallsinsamling fungerar redan bra i många länder medan det i flera delar av Europa finns ett tydligt behov av förbättring. Ett exempel är Belgien, där finns ett sådant mål för dryckeskartonger och deras återvinning är på höga nivåer (ca 90%). Den stora återvinningsgraden för dryckeskartonger innebär bland annat betydande besparingar av växthusgasutsläpp (för dryckeskartonger innebär detta ca 190 kton till 340 kton minskning per år); ett bidrag till den övergripande pappersåtervinningsgraden och till medlemsstaternas mål, vilket alla bidrar till EU:s cirkularitetsmål. Att uppnå samma resultat för alla förpackningstyper kommer vara avgörande för att uppnå EU:s hållbarhets- och cirkularitetsmål.

Återvinningskriterier måste vara tydliga och innovationsgaranterade

PPWR -förslaget fastställer att endast framtida beslut (delegerade handlingar) kommer att definiera specifika återvinningskriterier för förpackningar. Till exempel kommer dessa att fastställa design för återvinning (DFÅ) -kriterier som ska uppfyllas till år 2030 och kriterier för definitionen av skalan för återvinning av förpackningar som ska uppfyllas till år 2035. Med tanke på deras komplexitet bör standardiseringen av DFÅ-metoder krävas av CEN (eller liknande standardiseringsorgan). De har den expertis och tekniska förståelse som krävs för harmoniserade beräkningsregler och alla faktorer som bör beaktas i designfasen. Investeringar i designinnovation behöver förutsägbara, vetenskapsbaserade och innebära effektiva standarder för förpackningsdesign (som är de element som främst definierar hållbarheten och påverkan av förpackningar). Att använda en organisation med den nödvändiga expertisen och en transparent standardiseringsprocess (som CEN:s) är en förutsättning för innovation och investeringar i nya hållbara och lågemissionscirkulära "*design*"-lösningar.

En lämplig nivå av specificitet bör säkerställas vid fastställandet av dessa kriterier. Det innebär att, vid behov, bör både kriterier för "design för återvinning" och "återvinning i stor skala" skapas för specifika och individuella förpackningsformat under de bredare förpackningskategorierna i Tabell 1 Bilaga II i det preliminära förslaget till PPWR. Syftet skulle vara att bedöma återvinningsbarheten på stor skala separat för varje enskilt format av de vanligaste förekommande som för närvarande samlas in, sorteras och återvinns på olika nivåer, även om de kan ha liknande egenskaper (till exempel måste dryckeskartonger bedömas separat från annan metalliserad eller plastlaminerad pappersförpackning). Detta skulle återspegla deras olika karaktär, syfte och nivå av cirkularitet. I själva verket kan deras produktkaraktärer, användningsdestination, nivåer av insamling, sortering och återvinning påverka bedömningen av återvinningsbarhet.

Återanvändningsmål får inte leda till ökad användning av fossilbaserade produkter

Återanvändningsbara och återvinningsbara förpackningar måste vara kompletterande lösningar för att uppnå övergripande mål för avfall, utsläpp och minskning av förpackningsavfall. Stora Enso stöder återanvändning om det ger bevisade positiva miljöfördelar. När vissa villkor är uppfyllda kan återanvändning vara ett effektivt sätt att förhindra uttömning av resurser, begränsa användningen av primära råvaror och minska utsläppen. När dessa villkor är uppfyllda bör återanvändning vara den nya normen.

Men i vissa situationer kan återanvändningssystem utlösa oönskade effekter och inte nödvändigtvis vara optimala miljölösningar. Till exempel kan de i vissa situationer utlösa en ökning snarare än en minskning av miljö- och ekonomiska påverkningar. Detta kan bland annat bero på transport, dekontaminering och rengöring, svårigheter att uppnå tillräckligt antal rotationer för att säkerställa ett positivt miljöresultat (dvs CO₂- och resursbesparingar).

Återvinning och återanvändning behövs och dessa åtgärder kompletterar varandra ur ett systemperspektiv. Stora Enso vill betona att målsättningar behöver baseras på vetenskapliga och materialspecifika underlag avseende miljönyttan, logistik, hygienaspekter samt vikten av att återinlämningsgraden och rotationsgraden är hög, samt att svinnnet är lågt. Lagstiftning om flergångsanvändning bör föregås av oberoende jämförelser ur ett system- och livscykelperspektiv för att undvika miljömässiga suboptimeringar.

Lagstiftningen behöver ge förutsättningar för olika förpackningslösningar baserat på dessas miljönytta, inte premiera en utvald lösning. Där återanvändning inte är den optimala lösningen, bör alternativa tillämpningar föredras. Till exempel tror vi starkt på att undantaget som fastställts för kartongförpackningar i PPWR måste bibehållas för transport- och gruppförpackningar (se artikel 26 punkt 10, 12 och 13). Detta eftersom wellpappförpackningar, liksom andra kartongförpackningar, redan visat sig vara cirkulära lösningar. De innehåller i genomsnitt 89% återvunnet material, är baserade på förnybart innehåll, är helt återvinningsbara och återvinns i stor skala i hela EU – i ett befintligt, väl fungerande återvinningssystem med en återvinningsgrad på över 90%.

Slutligen, i linje med kommissionens utkast, stöder vi behovet av att granska och ompröva lämpligheten av 2040-års målen för återanvändning med hänsyn till resultaten som uppnåtts fram till 2030. Reglerna om återanvändning och måste omprövas och granskas där de inte förbättrar förpackningarnas cirkularitet och hållbarhet, vilket föreskrivs i den nuvarande texten. Där återanvändning ger goda resultat bör målen bibehållas och förbättras för att uppnå ännu mer optimala resultat.